

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M.**, bývajúceho v H., zastúpeného JUDr. M., advokátkou so sídlom v R., proti žalovaným 1/ **E.**, bývajúcej v H., 2/ **I.**, bývajúcej v H., 3/ **I.**, bývajúcemu v H., všetci zastúpení JUDr. J., advokátom so sídlom v H., **o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a o určenie vlastníckeho práva**, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 15 C 17/2008, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. septembra 2008, sp. zn. 17 Co 234/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobca je povinný zaplatiť žalovaným 1/ až 3/ trovy dovolacieho konania 177,57 € k rukám JUDr. J., advokáta so sídlom v H., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Rimavská Sobota rozsudkom z 30. júna 2008 č.k. 15 C 17/2008-85 v spojení s doplnčiacim rozsudkom z 2. júla 2008, č.k. 15 C 17/2008-86 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal a/ určenia neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej 14. januára 2002 medzi žalovanou 1/ ako predávajúcou a žalovanými 2/ a 3/ ako kupujúcimi, predmetom ktorej bola rozostavaná záhradkárska chata postavená podľa stavebného povolenia č. X. z 22. apríla 1998, b/ určenia, že stavba - záhradkárska chata súp. č. X., postavená na parcele č. X. a vedená na liste vlastníctva č. X., kat. územie H., patrí do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcu a žalovanej 1/. Žalobcovi uložil povinnosť žalovaným 1/ až 3/ nahradiť trovy konania. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že pokiaľ ide o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy súd žalobu zamietol v dôsledku nepreukázania naliehavého právneho záujmu v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. na požadovanom určení a tiež z dôvodu premlčania práva žalobcu na určení relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy. V časti o určenie, že

záhradkárska chata patrí do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcu a žalovanej 1/ bolo pre zamietnutie žaloby rozhodujúce zistenie, že záhradkársku chatu nenadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva žalobca a žalovaná 1/ ako manželia. Úspešným žalovaným 1/ až 3/ súd podľa § 142 ods.1 O.s.p. priznal náhradu trov konania.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 10. septembra 2008 č.k. 17 Co 234/2008 potvrdil rozsudok prvostupňového súdu a žalobcu zaviazal nahradiť žalovaným 1/ až 3/ trovy odvolacieho konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že rozsudok súdu prvého stupňa v časti o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy považoval pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na strane žalobcu za vecne správny, vychádzajúc z toho, že žalovaní 2/ a 3/ nadobudli vlastníctvo k predmetnej záhradkárskej chatke na základe kolaudačného rozhodnutia Mesta H. č. X. z 29. augusta 2004, v ktorom žalovaní 2/ a 3/ vystupovali ako stavebníci, určením neplatnosti kúpnej zmluvy zo 14. januára 2002 by nedošlo k zmene právneho postavenia žalobcu k tejto stavbe. Neopodstatnenosť žaloby o určenie, že záhradkárska chata patrí do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcu a žalovanej 1/, odvolací súd odôvodnil na rozdiel od súdu prvého stupňa právnym záverom, podľa ktorého dotknutú nehnuteľnosť nadobudla do výlučného vlastníctva iba žalovaná 1/. Za vecne správny považoval odvolací súd aj výrok o náhrade trov prvostupňového konania. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol na základe zásady úspechu žalovaných 1/ až 3/ podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Navrhol, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu. Rozhodnutiu odvolacieho vyčítal nesprávne zistený skutkový stav pokiaľ ide o nadobudnutie chaty žalovanými 2/ a 3/ a trval na tom, že títo len obstarali kolaudáciu stavby, ktorú postavili žalobca a žalovaná 1/ ako manželia z vlastných prostriedkov. Mal za to, že ohľadne vlastníctva chaty žalovanými 2/ a 3/ absentuje právny titul nadobudnutia vlastníckeho práva, nakoľko titul nadobudnutia vlastníckeho práva záznamovou listinou, tak ako uvádza odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, Občiansky zákonník nepozná. Považoval za nesprávny aj právny záver odvolacieho súdu o nadobudnutí záhradkárskej chaty do výlučného vlastníctva žalovanej 1/, bol toho názoru, že kúpna zmluva zo 14. januára 2002 je neplatná, pretože pozemok pod chatou bol v čase jej uzavretia vo vlastníctve Slovenského pozemkového fondu. Uviedol, že žalovaná 1/ v konaní pred OR PZ v Rimavskej Sobote č. O. potvrdila, že chatu kúpila v roku 2000 do výlučného vlastníctva manželov, kúpnu zmluvou zo 14. januára 2002 túto predala sama, bez vedomia a

súhlasu M. (žalobcu). Z uvedenej výpovede žalobca dedukuje, že hoci chata bola kúpená z výlučných prostriedkov žalovanej 1/, jej úmyslom bolo polovicu chaty darovať manželovi (žalobcovi). Nesúhlasil s rozhodnutím odvolacieho súdu ani v časti o trovách prvostupňového konania. Vzhľadom na svoju osobnú a finančnú situáciu mal za to, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania mal odvolací súd správne aplikovať ustanovenie § 150 O.s.p.

Žalovaní 1/ až 3/ vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedli, že v danej veci nie je dovolanie prípustné, preto navrhli dovolanie odmietnuť a priznať náhradu trov dovolacieho konania 319,42 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§236 a nasl. O.s.p.).

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, len v prípadoch, v ktorých ho pripúšťa zákon (viď § 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd rozsudkom. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

V danom prípade dovoláním žalobcu nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ale taký potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné. Dovolací súd v prejednávanej veci dosiaľ nerozhodoval, preto ani nevyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané.

Z týchto dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalobcu nie je podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

Dovolanie žalobcu by mohlo byť procesne prípustné, len ak by konanie, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, bolo postihnuté niektorou zo závažných procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich, vyplýva pre dovolací súd z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd sa preto neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Treba uviesť, že z hľadiska § 237 O.s.p. sú právne významné len tie procesné nedostatky, ktoré vykazujú znaky procesných väd taxatívne vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Iné vady, i keby k nim v konaní došlo a prípadne aj mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia. Z hľadiska posúdenia existencie niektorej z procesných väd v zmysle § 237 O.s.p. ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania, nie je pritom významný subjektívny názor účastníka, že v konaní došlo k takejto vade, ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z taxatívne vymenovaných väd.

Dovolateľ existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. netvrdil a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Dovolateľ súdom nižších stupňov vytýka, že z vykonaných dôkazov dospeli k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

K uvedenej námietke žalobcu treba dodať (i keď dovolateľ vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. v dovolaní netvrdil), že súd neodníme účastníkovi možnosť pred ním konať ani tým, že (prípadne) nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov; jeho rozhodnutie môže byť síce z tohto dôvodu vecne nesprávne, ale to ešte samo o sebe nevedie k zmätočnosti rozhodnutia a nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Pokiaľ dovolateľ namieta, že súdy pri rozhodovaní vychádzali z neúplných skutkových zistení, ide po stránke obsahovej o námietku, že v konaní došlo k tzv. inej (než v § 237 O.s.p. vymenovanej) procesnej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; takáto dovolateľom tvrdená vada (i keby k nej v konaní došlo) by bola síce relevantným dovolacím dôvodom (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), sama o sebe by ale nezakladala prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Vychádzajúc z obsahu dovolania žalobca v dovolaní namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods.1 písm. c/ O.s.p., lebo smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Pritom, riadiac sa právnou úpravou

dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní procesne úspešným žalovaným 1/ až 3/ vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd im priznal náhradu trov dovolacieho konania spočívajúcu v odmene advokátovi (ktorý ich zastupoval už v konaní pred súdmi nižších stupňov) za 1 úkon právnej služby, ktorú im poskytol vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu zo 16. marca 2009 [§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení do 31. mája 2009 (ďalej len „vyhláška“)]. Sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 11 ods. 1, § 13 ods. 3 vyhlášky vo výške 128,37 € Sk, čo s náhradou výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu [§ 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky, t.j. 20,85 € (3 x 6,95 €)] a 19 % DPH [§ 18 ods. 3 vyhlášky, (t.j. 28,35 €)] predstavuje spolu 177,57 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. septembra 2009

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková